

Sø- og Handelsretten

Amaliegade 35,2., 1256 København K.
Tlf.: 99 68 46 00

Til Dommerforeningen

Att. dommer Pernille Kjærulf

Høring over forslag til ændring af selskabsloven.

Erhvervsstyrelsen har i et brev af 19. december 2012 sendt forslag til revision og ændring af bl.a. selskabsloven til høring hos Dommerforeningen.

På baggrund af det fremsendte materiale skal Sø- og Handelsretten bemærke følgende:

1. Sø- og Handelsretten kan bekræfte, at der i de senere år har været behandlet et større antal sager om tvangsopløsning af selskaber med begrænset ansvar. En udfasning af denne selskabsform bydes derfor velkommen.
2. Langt den overvejende del af de selskaber, der behandles som tvangsopløsnings-sager i Sø- og Handelsretten vedrører anpartsselskaber. Dette er bl.a. begrundet i, at der stilles mindre krav til kapitalindskud. Mange af disse selskaber er uden midler, hvorfor en oprydning i disse sager er omkostningskrævende for staten, hvis man fortsat vil modvirke en ny selskabstømmerrunde eller tilsvarende uregelmæssigheder. En yderligere nedsættelse af kapitalkravene vil derfor formentlig øge antallet af disse sager og dermed statens udgifter. Det bør derfor overvejes, om man i forbindelse med en sådan kapitalnedsættelse kan binde en række af selskabernes midler (kapitalindskud) til dækning af disse udgifter. Selskaber, der har behov for at benytte selskabskapitalen til løbende finansiering, har erfaringsmæssig kun kort levetid, og en sådan binding vil derfor ikke belaste selskaber med en reel drift i nævneværdig grad. Det må endvidere antages, at de nye regler om konkurskarantæne vil skabe et øget behov for finansiering i netop denne type sager, hvorfor behovet for kapitalbinding må antages at blive større. I modsat fald må staten påregne at skulle dække disse udgifter.

3. Ad pkt. 79. SØ- og Handelsretten har ingen bemærkninger til den nye § 220, stk. 3, men vil benytte lejligheden til at henlede opmærksomheden på § 220, stk. 1, 2. pkt. sammenholdt med § 221, stk. 1, 2. pkt. Der synes ikke at være en realitetsforskel mellem disse bestemmelser, hvorfor den ene af bestemmelserne med fordel kan bortsaneres. Omvendt indeholder ingen af bestemmelserne regler om, hvorvidt likvidator skal give oplysninger om proklamaet og fristens længde, herunder om dette bør påhvile denne som en pligt eller serviceydelse. Der henvises til afgørelsen i FM 1998.181/2 og Torben Kuld Hansen/Lars Lindencrone Petersen: Insolvensprocesret s. 379.
4. Ad pkt. 81. Sidste punktum i § 224, stk. 1, hilses velkommen, navnlig da denne bestemmelse i kraft af henvisningsreglen i § 227, stk., 3, 3. pkt. også finder anvendelse i sager om tvangsopløsning. Lovgivningen vil herefter afspejle en mangeårig fast advokatpraksis, hvorefter udlodning altid først finder sted efter den afsluttende generalforsamling.
5. Ad pkt. 82. Det bør overvejes, om § 228 dels skal indeholde en henvisning til § 233, stk. 4 og 5, om rekonstruktion, og dels om rekonstruktørens mulighed for ledelsesovertagelse, jf. konkurslovens § 11 a, stk. 3, § 12 a og § 12 b – der ikke ses omtalt i selskabsloven, men fremgår af bemærkningerne til lovforslag nr.199 fra 2009-10 vedrørende § 20, side 157, 1. sp. forneden – bør lovreguleres i den forbindelse.
6. Ad pkt. 83. Bestemmelsen vedrører rådighedsretten i mellemprioriteten, dvs. før skifteretten har behandlet sagen. Der lægges igen op til, at skifteretten skal kunne træffe beslutninger i denne periode. SØ- og Handelsretten må **advare kraftigt imod tilføjesen i § 229, stk. 1 in fine**. Dette vil uvilkårligt indebære, at skifteretten straks fra modtagelsen af en sag om tvangsopløsning reelt skal træde i ledelsen sted, og skifteretten vil derfor være nødsaget til straks at udpege en likvidator, således at denne kan træffe beslutninger, der falder uden for ledelsens begrænsede rådighedsret. Dette vil få betydelige omkostningsmæssige konsekvenser for staten, da en lang række af disse sager eventuelt kunne være lukket efter en summarisk behandling i skifteretten. Spørgsmålet blev også rejst forud for ikrafttræden af selskabsloven, men blev efter indstilling fra SØ- og Handelsretten fjernet. Der henvises også til det historiske forløb i 1990'erne, hvor en i realiteten næsten tilsvarende lovbestemmelse blev ophævet af Folketinget efter ganske få måneder af samme årsag. Dette er nærmere beskrevet af dommerfuldmægtig Margrete Nissen

i artiklen: Tvangsopløsning af aktieselskaber og anpartsselskaber, trykt i Fuldmægtigen 1993 side 128 og fulgt op af retsassessor Susanne Skotte Wied i artiklen: Nyt bliver gammelt, trykt i Fuldmægtigen 1994 s. 38.

Hvis skifteretten i stedet undlader at udmelde likvidator, må det påregnes, at skifteretten vil få et betydeligt merarbejde, hvis der skal tages ledelsesmæssige beslutninger, der ikke har karakter af negotiorum gestio-dispositioner. Dette vil i så fald stille krav om tilførsel af personalemæssige ressourcer.

Bestemmelsen forholder sig heller ikke til, hvem der måtte bære ansvaret for sådanne trufne beslutninger. Hvis dette måtte påhvile staten, må der påregnes efterfølgende sager herom.

Bestemmelsen bør derfor opretholdes i sin nuværende form, men det bør i bemærkningerne eksemplificeres, hvornår den kan finde anvendelse. Den foreliggende praksis på området vedrører tiden før selskabsloven og er ikke særlig vejledende. Der henvises herom til Torben Kuld Hansen/Lars Lindencrone Petersen: Insolvensprocesret s. 352 f.

7. Ad pkt. 85. Det nye stk. 4 skal vel rettelig være stk. 5.
8. Ad pkt. 100. I § 246, stk. 1, sidste pkt. henvises alene til reglen i § 231. Når § 231 ikke finder anvendelse, gælder det også § 232, da denne henviser til § 231, men det vil nok lette forståelsen, hvis § 246 også henviser til § 232, hvorved enhver fortolkningstvivil undgås. Tilsvarende om spaltning i § 264 sidste pkt.

København den 9. januar 2013

Torben Kuld Hansen
dommer